

tiltro, der her er til, at papirer altid fortæller den fulde sandhed og ikke er ændret undervejs.

Men jeg tror altså, det er rigtigt at gribe ind her. Jeg tror også, det er rigtigt at følge udviklingen og også prøve at hjælpe til at få en udvikling, der gør, at de meddelelsesmidler bliver så sikre som overhovedet muligt. Og dér tror jeg vi kan arbejde sammen.

IT-sikkerhedsrådet følger det her nøje, som også hr. Bjørn Elmquist var inde på, og det mener jeg er rigtigt. Hr. Søren Søndergaard siger, der er ikke tilstrækkelig dokumentation for omfanget, fordi det er svært at dokumentere, da vi ikke har mulighederne for at bevise det og rigtig glide ind i det. Jeg kan sige, i Sverige har man gennemført nogle bestemmelser, der svarer til det her, for et par år siden, og der havde man, så vidt jeg husker, 20 sager det første år. Nu har man 40 sager efter 2 år, så det viser sig, der har været en stigning i det.

Men det er også derfor, der i forslaget her står, at vi skal følge med i, hvor stort behov der er for det, og hvor mange gange det fører til domfældelse, når man skrider ind ved hjælp af denne her lovgivning.

Men i øvrigt tak for en rimelig positiv modtagelse.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, hr. Søren Søndergaard i dag stik imod min forventning er lidt gammeldags. Hr. Søren Søndergaard er ængstelig for, at oplysningerne via elektronisk overførsel kan forvanskes undervejs. Det har hr. Søren Søndergaard jo ret i, men det er vel ikke det, sagen vedrører i dag?

Hvis man læser Promssagen, så kan man jo se, der var et hul i loven, og det er det, vi prøver at udfylde. Hvis der er huller i beviserne – det kan der også være, når det er et dokument, der kan være forvansket, eller chefen ikke har læst det ordentligt igennem – så kan det være vanskeligt at bevise et forsæt. Men det er et spørgsmål om beviser. Og det tager først anklagemyndigheden sig af ved måske ikke at rejse tiltalen, og siden tager domstolene sig af det. Bevisreglerne er jo fortsat uændrede. Det går jeg ud fra at justitsministeren også kan bekræfte.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Problemet er jo, at det er betydelig lettere at lave om på en diskette, end det er at lave om på et stykke papir – betydelig lettere. Bl.a. fordi hvis

det sendes via elektronisk post og hvis det ligger på databaser, er det muligt for mange at komme ind i det uden et indbrud, der kan opspores. Det vil det jo normalt kræve, medmindre det er postvæsenet, som laver det.

Men det, der er det interessante, er, hvorfor det kun er den del af meddelelseshemmeligheden – medmindre jeg fuldstændig har misforstået forslaget – der omhandler elektronisk overførsel. Man kunne sådan set sige, at man generelt skulle nedsætte grænsen til 4 år. Hvorfor kun den del?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 203: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af justitsministeren (Bjørn Westh).
(Fremsat 7/2 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tom Behnke (FP):

Så har Folketinget igen et meget omfattende lovforslag om en række personer, der søger om dansk indfødsret. Og det går sikkert, som det plejer: at de pågældende personer også får dansk indfødsret.

Denne gang er der tale om næsten 1200 personer, som søger om dansk indfødsret. De fleste af disse ansøgere vil givetvis være fuldt ud berettigede til at få dansk indfødsret, og det samme med de børn, som følger med; det frem-